

دوباره موج زد دریای رحمت...

برای همه‌ی ما در طول زندگی کم و بیش اتفاق افتاده که فرصتی را از دست داده‌ایم که بعداً حسرت آن را خورده‌ایم. گاهی اوقات فرصت از دست رفته، قابل جبران نیست و همیشه به این فکر می‌کنیم که از این به بعد اگر چنین فرصتی به سراغمان بیاید، دیگر آن را به راحتی از دست نمی‌دهیم. نمی‌دانم داستان ذوالقرنین در وادی ظلمات را شنیده‌اید یا نه. می‌گویند ذوالقرنین، یکی از پادشاهان عادل روزگاران قدیم، به همراه لشگرش در حال عبور از وادی ظلمات بود. وادی ظلمات سرزمینی بود که هیچ چیز در آن قابل مشاهده نبود. او به سپاهیانش اعلام کرد که هر چه در مسیرتان است، بردارید و با خود بیاورید. اما اکثر سپاهیان تنبلی می‌کنند و به خاطر این که بار سنگینی حمل نکنند، چیز زیادی بر نمی‌دارند. وقتی لشگریان از آن سرزمین خارج شدند، دیدند تمام چیزهایی که با خود آورده‌اند، طلا و جواهرات گرانبها بوده است. همه حسرت خوردند که چقدر کم برداشته‌اند و ای کاش کمی زحمت حمل کردن بار را به خود می‌دادند تا به جواهرات گرانبها می‌رسیدند.

بله! گاهی فرصت‌هایی نصیب انسان می‌شود که هیچ راه برگشتی برای به‌دست آوردن آن‌ها نیست. یکی از آن فرصت‌ها، ماه پربرکت رمضان است که نشانه‌ای از دریای رحمت خداوند است. ماهی که می‌تواند باعث رشد سریع ما در خیلی از زمینه‌ها از جمله خودسازی شود. در این ماه، بیشتر مراقب اعمال خود هستیم و کمتر وقت را بیهوده تلف می‌کنیم. در این ماه متوجه می‌شویم که برای رسیدن به هر پیشرفتی باید کمی سختی کشید و به آینده امیدوار بود.

از همین امروز حواسمان را جمع کنیم و هر روز به خودمان یادآوری کنیم که این فرصت را از دست ندهیم. بیایید با یک برنامه‌ریزی خوب در این ماه، علم و ایمان خود را تقویت کنیم. یاد گرفتن علم هم مثل روزه از نشانه‌های بندگی خدای مهربان است که در دین هم به آن سفارش زیادی شده است. پس تنبلی نکنیم و سعی کنیم ماه خدا تبدیل به سرزمین ظلماتی نشود که متوجه اشیای گرانبهای آن نشویم و بعدها حسرت بخوریم.

دبیر تحریریه

رمضان کریبر